

บทที่ ๓

วิธีคำนวณการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดทุกคนเรียน กับกลุ่มที่ทดสอบโดยทุกคนเรียน และกลุ่มที่ทดสอบโดยทุกสิบคน ผู้วิจัยได้คำนวณการวิจัยตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้คือ

1. ตัวอย่างประชากร
2. เครื่องที่ใช้ในการวิจัย
3. การคำนวณการทดลอง
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคอนเมืองชาตุรจินดา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคอนเมืองชาตุรจินดา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน ๓ ห้องเรียน ชั้นสูงมาจากนักเรียน 4 ห้องเรียน ผู้วิจัยคำนวณสุ่มตัวอย่างประชากรดังนี้

1. สุ่มห้องเรียนมา ๓ ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนห้องที่ ๑ จำนวน ๓๙ คน ห้องที่ ๒ จำนวน ๓๖ คน และห้องที่ ๓ จำนวน ๓๕ คน
2. สุ่มห้องเรียนเข้ากลุ่มทดลองดังนี้คือ

กลุ่มที่ ๑ เป็นกลุ่มทดลองซึ่งผู้วิจัยให้ทำแบบฝึกหัดทุกคนเรียน โดยใช้นักเรียน ๑ ห้องเรียน จำนวน ๓๙ คน

กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มทดลองซึ่งผู้วิจัยให้ทำการทดสอบโดยทุกคนเรียน โดยใช้นักเรียน ๑ ห้องเรียน จำนวน ๓๖ คน

กลุ่มที่ ๓ เป็นกลุ่มทดลองที่ผู้วิจัยให้ทำการทดสอบโดยทุกสิบคน โดยใช้นักเรียน ๑ ห้องเรียน จำนวน ๓๖ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ บันทึกการสอน แบบฝึกหัด แบบทดสอบย่อยทุกภาคเรียน แบบทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผู้วิจัยคิด เนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. บันทึกการสอน

1.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหา จุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร

1.2 แบ่งเนื้อหาทั้งหมดให้เหมาะสมกับเวลาที่จะดำเนินการสอน

1.3 ศึกษาจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม รายละเอียดเนื้อหารวิชา กิจกรรมการเรียน การสอน สื่อการเรียนการสอน วิธีการสอนและประเมินผล

1.4 เขียนบันทึกการสอน แล้วนำบันทึกการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข เมื่อกำหนดวันนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริงค่อไป (ดูรายละเอียดภาค พนักฯ ก. หน้า 46)

2. แบบฝึกหัด แบบทดสอบย่อยทุกภาคเรียน และแบบทดสอบย่อยทุกสัปดาห์

2.1 แบบฝึกหัด ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดโดยยึดตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในบันทึก การสอนของแต่ละภาคเรียน ซึ่งเป็นแบบแสดงวิธีทำประมาณ 4 - 6 ข้อ

2.2 แบบทดสอบย่อยทุกภาคเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในบันทึกการสอนของแต่ละภาคเรียน ซึ่งมีประมาณ 4 - 6 ข้อ ในแต่ละภาคเรียน ใช้เวลาในการทดสอบประมาณ 8-10 นาที

2.3 แบบทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบแบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ทำการสอนใน 1 สัปดาห์ หรือ 4 คาบเรียน ซึ่งมีประมาณ 10 - 12 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบประมาณ 15 - 20 นาที

2.4 นำแบบฝึกหัด และแบบทดสอบย่อยในข้อ 2.1 - 2.3 ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิหนร์ตรวจแก้ไข เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกหัด และแบบทดสอบย่อยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2.5 นำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบย่อยในข้อ 2.1 - 2.3 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกหัด และแบบทดสอบย่อยให้ดียิ่งขึ้น และจึงนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริง

๓. แบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ค 012)

แบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ค 012) เรื่องฟังก์ชัน และภาคตัดกรวย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

๓.๑ ศึกษาเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ฟังก์ชัน และภาคตัดกรวย จากหนังสือแบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ค 012) หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย แล้วสร้างแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นแบบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จำนวน 60 ข้อ

๓.๒ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงแบบทดสอบให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๓.๓ นำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ชี้เป็นชุดเดียว กันกับผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจแบบฝึกหัดและแบบทดสอบย่อยเพื่อตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องยิ่งขึ้น โดยยึดหลักเกณฑ์ในการปรับปรุงและตัด เลือกแบบทดสอบในแต่ละข้อดังนี้คือ

ก. ถ้าแบบทดสอบข้อใดที่ผู้ทรงคุณวุฒิคิดว่า 3 ท่านขึ้นไป พิจารณาแล้ว เห็นว่า แบบทดสอบข้อนั้นไม่มีความตรงตาม เนื้อหา หรือการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง เหมาะสม สมควรให้ปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยจะตัด เลือกแบบทดสอบข้อนั้นทิ้งไป

ข. ถ้าแบบทดสอบข้อใดที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน 2 ท่าน พิจารณาแล้ว เห็นว่า แบบทดสอบข้อนั้นไม่มีความตรงตาม เนื้อหา หรือการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง เหมาะสม สมควรให้ปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยจะนำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข โดยจะไม่ตัดแบบทดสอบข้อนั้นทิ้ง

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียน ที่ได้รับการตรวจสอบความตรง ตาม เนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ โดยอาศัยหลักการพิจารณาแบบทดสอบตาม เกณฑ์ในข้อ ก และ ข ได้พบว่ามี แบบทดสอบที่ไม่ต้องปรับปรุงแก้ไขจำนวน 47 ข้อ และแบบทดสอบที่ต้องปรับปรุง แก้ไขทางค้านการใช้ภาษาในการตั้งโจทย์ค่าตาม ตัวเลือก ตัวลงอักษร 13 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบทั้ง 13 ข้อ มาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำแบบทดสอบทั้ง 60 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง ได้แบบทดสอบทั้งสิ้นจำนวน 60 ข้อ

๓.๔ นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับ ๕ โรงเรียนอัญรัตน์ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจริง แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์เพื่อ

หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของคูเคนอร์ ริชาร์ดสัน 20 (KR 20) ได้ค่าความเที่ยง 0.74 จึงน่ามั่นใจระทึกว่าข้อ หาค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (X) ของข้อสอบแต่ละข้อ เลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.5 นำแบบทดสอบในข้อ 3.4 ไปทดลองใช้อิทธิพลนึงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมพิตร กรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่างประชากรจริง แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงได้เท่ากับ 0.7847 ค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - .70 ได้แบบทดสอบทั้งสิ้นจำนวน 40 ข้อ (ดูภาคผนวก ก. หน้า 283.) แล้วนำไปใช้กับตัวอย่างประชากรจริงต่อไป

วิธีคำนวณการทดลอง

1. ผู้วิจัยคำนวณการสอนนักเรียนทั้งสามกลุ่มด้วยตนเอง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ คิดเป็น 31 คาบเรียน โดยแบ่งเวลาในการสอนเรื่องต่างๆดังนี้

เรื่องฟังก์ชัน ใช้เวลา 15 คาบเรียน

เรื่องภาคตัดกรวยใช้เวลา 15 คาบเรียน

บททวนเรื่องฟังก์ชัน และภาคตัดกรวย 1 คาบเรียน

การคำนวณการสอนทั้งสามกลุ่ม ใช้วิธีสอนแบบเดียวกัน และเวลาที่ใช้เท่ากัน โดยครูใช้วิธีสอนแบบอธินาย และแสดงเหตุผลประกอบสื่อการเรียนการสอน ในแต่ละกลุ่มดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 เมื่อครูสอนจบเนื้อหาในแต่ละคาบเรียนแล้ว ในตอนท้ายคาบเรียนครูได้แจกแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ โดยครูให้นักเรียนนำแบบฝึกหัดมาส่งครูไม่เกินตอนเข้าของวันรุ่งขึ้น ครูตรวจแบบฝึกหัด แล้วคืนสมุดให้นักเรียนพร้อมทั้งอธินายข้อมูลพร้อมในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียนในคาบเรียนถัดไป ซึ่งครูคำนวณการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เช่นนี้รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง

กลุ่มที่ 2 เมื่อครูสอนจบเนื้อหาในแต่ละคาบเรียนแล้ว ครูได้ส่งให้นักเรียนกลับไปทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วในแต่ละคาบเรียน เพื่อให้นักเรียนทำการทดสอบย่อยในตอนต้นของคาบเรียนถัดไป ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบย่อยประมาณ 8 - 10 นาที ครูตรวจแบบทดสอบย่อยแล้ว เฉลยค่าตอบหรือทั้งอธินายข้อมูลพร้อมในการทำแบบทดสอบย่อยของนักเรียน ครูคำนวณการให้นักเรียนทำการทดสอบย่อย เช่นนี้รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง โดยไม่มีการทำแบบฝึกหัด เลยตลอดระยะเวลาที่ทำการทดลอง

กลุ่มที่ 3 เมื่อครุส่อนจบเนื้อหาในทุกๆ 4 คาบเรียน ใน 1 สัปดาห์ ครุได้สังหารีนักเรียนกลับไปทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วใน 4 คาบเรียน เพื่อทำการทดสอบย่อยในตอนท้ายของคาบเรียนที่ 4 ของแต่ละสัปดาห์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาที ครุตรวจแบบทดสอบย่อย แล้วเฉลยคำตอบพร้อมทั้งอธิบายข้อบกพร่องในการทำแบบทดสอบย่อยของนักเรียน ครุคำนึงถึงให้นักเรียนทำการทดสอบเช่นนี้รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง โดยไม่มีการทำแบบฝึกหัด เลยคลอกระยะเวลาที่ทำการทดลอง

2. ผู้วิจัยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของทั้งสามกลุ่ม หลังจากเรียนจบเนื้อหาทั้งหมดที่ทำการทดลองแล้วทันที โดยใช้เวลา $1\frac{1}{2}$ ชั่วโมง

การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ค 012) เรื่องฟังก์ชัน และภาคตัดกรวยของนักเรียนทั้งสามกลุ่มมาตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบ หรือไม่ตอบเลยให้ 0 คะแนน

2. นำคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ค 012) เรื่องฟังก์ชัน และภาคตัดกรวย มาทดสอบความแปรปรวนร่วม (Analysis of Covariance) ใช้คะแนนของผลการสอบภาคต้นของนักเรียน เป็นคะแนนพื้นฐาน ถ้าพบว่าการทดสอบความแปรปรวนร่วมแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ที่เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่ามัธยมิเต็ม เลขคณิต เป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe')

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ใช้สูตร

$$p = \frac{R_u + R_l}{2N}$$

$$r = \frac{R_u - R_l}{N}$$

เมื่อ N แทนจำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

R_u แทนจำนวนคนที่ทำถูกในกลุ่มสูง

R_1 แทนจำนวนคนที่ทำภูกในกลุ่มตัว

(Donald L. Beggs. and Ernest L. Lewis 1975 : 195)

2. การคำนวณหาค่าความเที่ยง ใช้สูตรของถูกเคอร์บริชาร์ดสัน 20 (K-R 20)

$$r_{xx} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{xx} แทนสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง

n แทนจำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ

p แทนสัดส่วนคนที่ตอบข้อสอบได้ภูกค่อง

q แทนสัดส่วนคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด ($q = 1-p$)

s_x^2 แทนความแปรปรวนของคะแนนของผู้เข้าสอบทั้งหมด

(William A. Mehrens and Irvin J. Lehmann 1975 : 47)

การคำนวณค่า s_x^2 ใช้สูตร

$$s_x^2 = \frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ n แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

$\sum fx$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum fx^2$ แทนผลรวมของคะแนนกำลังสองของทั้งหมด

(Bernard Ostle 1966 : 62)

3. คำนวณค่ามัธยมเลขคณิต \bar{x} โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ $\sum fx$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

(Bernard Ostle 1966 : 53)

4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว เพื่อทดสอบความแตกต่างของผลลัพธ์ทางการเรียน

แหล่ง	df	$SS' (\sum y^2)$	$MS'_{\bar{y}}$	F
ระหว่างกลุ่ม	$k - 1$	SS'_{ay}	MS'_{ay}	$\frac{MS'_{ay}}{MS'_{wy}}$
ภายในกลุ่ม	$(N-k) - 1$	SS'_{wy}	MS'_{wy}	MS'_{wy}
ทั้งหมด	$N - 2$	SS'_{ty}		
		$SS'_{ty} = \sum y_t^2 - \frac{(\sum xy_t)^2}{\sum x_t^2}$		
		$SS'_{wy} = \sum y_w^2 - \frac{(\sum xy_w)^2}{\sum x_w^2}$		
		$SS'_{ay} = SS'_{ty} - SS'_{wy}$		
		$MS'_{ay} = \frac{SS'_{ay}}{k - 1}$		
		$MS'_{wy} = \frac{SS'_{wy}}{(N - k) - 1}$		

(ประคอง กรรมสูตร 2528 : 299)

5. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายตัว ด้วยการทดสอบอัตราส่วน F โดยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe') โดยใช้สูตร

$$F = \frac{(M_1 - M_2)^2}{MS'_{wy} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right) (k - 1)}$$

เมื่อ $(k - 1), (N - k) - 1$ แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ

M_1 แทนมัชณิค เลขคณิตที่ปรับแล้วของกลุ่มที่ 1

M_2 แทนมัชณิค เลขคณิตที่ปรับแล้วของกลุ่มที่ 2

MS'_{wy} แทนความแปรปรวนภายในกลุ่ม

n_1 แทนตัวอย่างประชากรของกลุ่มที่ 1

n_2 แทนตัวอย่างประชากรของกลุ่มที่ 2

(ประจำง กรมสค 2528 : 182)

6. ปรับค่าเฉลี่ยของคะแนน Y ด้วยค่าเฉลี่ยของคะแนน X จากสูตร

$$\bar{y}'_k = \bar{y}_k - \frac{(\sum xy_w)}{\sum x_w^2} (\bar{x}_k - \bar{x})$$

เมื่อ k แทนกลุ่ม

\bar{y}'_k แทนค่าเฉลี่ยของคะแนน Y ที่ปรับแล้วในกลุ่ม k

\bar{y}_k แทนมัชณิค เลขคณิตของ Y ในกลุ่ม k

$\sum xy_w$ แทนผลรวมของผลคูณของส่วนเบี่ยงเบนภัยในกลุ่ม

$\sum x_w^2$ แทนผลรวมของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนระหว่างคะแนน X กับมัชณิค เลขคณิตภัยในกลุ่ม

\bar{x}_k แทนค่าเฉลี่ยของคะแนน X ในกลุ่ม k

\bar{x} แทนค่าเฉลี่ยของคะแนน X

(ประจำง กรมสค 2528 : 299-300)